

Рекомендації для батьків щодо музичного виховання дітей раннього віку:

Пізнання музики дітьми раннього віку

Загально відомо, що музика викликає у дітей від народження позитивні емоції. Коли немовляті лише кілька днів, вже спостерігається реакція завмирання на музику. Після 2 – 3 тижнів життя малюк виказує орієнтувальну реакцію на музику, як звуковий подразник. А у 2 – 3 місяці вже реагує на специфічні особливості музики: її мелодію, ритм, силу звука.

Професор М. Касаткін ще у 1956 році писав: «Експериментально удалось доказать, что звуковой анализатор ребенка уже на втором месяце после рождения достигает такого уровня развития, что способен дифференцировать качественно различные звуки, а на 3- 4 месяце – различные в высоте звуков в пределах одной октавы до 4 тонов».

Дослідження М. Кольцової довели. Що малюк до одного року вигукує склади у ритмі вірша або пісні, які промовляє дорослий, а коли дорослий заговкає – то заговкає й дитина.

Отже, музичний розвиток можна здійснювати майже від народження.

У дошкільному закладі ми створюємо відповідні умови, розвиваючи малюків у різних видах діяльності, зокрема:

- ♣ слухання музики;
- ♣ підспівування й співи;
- ♣ різноманітні рухи під музику (танці, ігри, музично – ритмічні вправи, хороводи)

Як бачите всі ті види музичної діяльності, що проводяться і з іншими віковими категоріями. Але ж в чому ж різниця, які особливості проведення занять з дітьми раннього віку?

Постійне використання наочності разом зі словом. Наочність має бути різною: іграшки об'ємні, плоскі (із натільного театру), ілюстрації, дитячі музичні інструменти тощо. Це пов'язано із тим, що діти у цьому віці мають наочно – дійове мислення. Демонструючи наочність, необхідно дітям весь час пояснювати, що вони бачать, як це використовувати.

Саме тому, що у дітей наочно – дійове мислення, слід створювати умови для активності самих дітей. Адже тільки в дії дитина цього віку пізнає світ. Активність може бути як рухова, так й пізнавальна, мовленнєва тощо.

Основним методом роботи з дітьми раннього віку є також обов'язків приклад дорослого: треба показувати, як це робиться, тобто вихователь має танцювати, грати, співати разом з дітьми. Отже, в цих групах дуже велика роль вихователя на музичних заняттях. Бажано, аби музичний керівник пояснював вихователям поза заняттями рухи танців, ігор, хороводів, давав переписати слова пісень.

Зверніть також увагу вихователів на те, що вони мають бути позитивно емоційними на музичних заняттях, та красиво показувати рухи. Адже діти наслідують їх у всьому. Вихователь – взірць для малюка.

Заняття , безумовно, повинно мати ігровий характер. Воно може будуватися на певному сюжеті : В гості, наприклад , прийшов зайчик, якому ми співаємо пісеньку (співи), а потім він нам (слухання музики), потім ми для нього танцюємо, а він нас вчить новій грі (або граємося з ним у гру).

Завдяки тому, що заняття може будуватися на сюжеті, допускається гнучка його структура (не так, як у садових групах).

Не забувайте також про складний адапційний період на початку навчального року. У цей час допускається вивчення заниженого за віком репертуару, повтор знайомого з минулого року, пасивність дітей із важкою формою адаптації у спільних діях, проведення занять у груповій кімнаті.

Не бажано використовувати в роботі з цими дітьми магнітофон, грамзапис. Дитині краще чути виконання « вживу».